

Sluga Božji Josip Lang, Marija, vjerski list 11/2020.

„A, majko mila, svi trebamo Mariju, ako hoćemo da se spasimo: Ona je korablja naša koja spasava od potopa u paklu, ona je ljestvica naša kojom se uzdižemo k Bogu. Ona je ufanje naše. Misli na Nju ujutro, misli na Nju navečer, misli po danu, misli po noći – samo po Njoj ćeš sretno prispjeti u luku blažene vječnosti. „

NEMOJ UGASITI SVOJE SRCE

I ako ugase tvoj svijet, izrugaju i pogaze sve što ti je sveto; i ako zakriju sve skrbne zemaljske i nebeske svjetiljke, i sve što je za tebe vrijedno polome i odbace kao nešto zauvijek minulo; i ako napuste putove ugažene dobrim koracima, putove koji vode ususret duši; i ako sve u čemu je prebivao smisao prepune ispraznošću i ravnodušnošću; i ako grubosti pripadne odlučujuća riječ, nemoj ugaziti svoje srce. Nemoj ga ugaziti jer je i ugašenom svijetu potreban žar tvoga srca, da ga budi i podsjeća na vatru u njemu. Na vatru koja ne odustaje. Na vatru koja sve ljubavlju povezuje. (Stjepan Lice)

Župni oglasi

- 1. Srijeda, 18.11. -Dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje** –misa za poginule i umrle. Nakon mise odlazak do Starog mosta, molitva i paljenje svijeća.
- 2. Subota, 14.11., Gospa od zdravlja**
  - Oštarije- u 18,00 sati misa povodom godišnjice smrti svećenika Ante Cindrića
  - U Ogulinu misa u 18,00 sati za bolesne i pomazanje
- 3. Nedjelja, 22.11., Mlada nedjelja** – klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom od 8,00 sati i mogućnost ispovijedi
- Krist Kralj** – zadnja nedjelja liturgijske godine i sv. Cecilija
- 5. Čitajte katolički tisak, listić PGP, mogućnost kupnje Danice, kalendara, Biblije...**
- 6. DOPRINOS: – za crkvu:**

Župa OŠTARIJE:

IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7

Župa CEROVNIK:

IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

vlač. Pejo Ivkić - Župni ured Oštarije

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-245-587 • gospaodcudes@gmail.com

15. studenoga 2020. • 33. NKG • God. XI. • br. 44 (531)

20

U malome si bio vjeran, uđi u radost gospodara svoga!

Čitanje svetoga Evanđelja po Mateju: „U ono vrijeme Reče Isus svojim učenicima ovu prisposobu:»Čovjek, polazeći na put, dozva slugu i dade im svoj imetak. Jednomu dade pet talenata, drugomu dva, a trećemu jedan – svakomu po njegovoj sposobnosti. I otputova. Onaj koji je primio pet talenata odmah ode, upotrijebi ih i stekne drugih pet. Isto tako i onaj sa dva stekne druga dva. Onaj naprotiv koji je primio jedan ode, otkopa zemlju i sakri novac gospodarov. Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i zatraži od njih račun. Pristupi mu onaj što je primio pet talenata i donese drugih pet govoreći: ‘Gospodaru! Pet si mi talenata predao. Evo, drugih sam pet talenata stekao!’ Reče mu gospodar: ‘Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!’ Pristupi i onaj sa dva talenta te reče: ‘Gospodaru! Dva si mi talenta predao. Evo, druga sam dva talenta stekao!’ Reče mu gospodar: ‘Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga.’ A pristupi i onaj koji je primio jedan talenat te reče: ‘Gospodaru! Znadoh te: čovjek si strog, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao. Pobjah se stoga, odoh i sakrih talenat tvoj u zemlju. Evo ti tvoje!’ A gospodar mu reče: ‘Slugo zli i lijeni! Znao si da žanjem gdje nisam sijao i kupim gdje nisam vijao! Trebalo je dakle da uložiš moj novac kod novčara i ja bih po povratku izvadio svoje s dobitkom.’ ‘Uzmite stoga od njega talenat i podajte onomu koji ih ima deset. Doista, onomu koji ima još će se dati, neka ima u izobilju, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima. A beskorisnoga slugu izbacite van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zubi.’« Riječ Gospodnja. (Mt 25, 14-30)

Mi i talenti

Sve što čovjek posjeduje su Božji talenti – samo što su neki u upotrebi, a pojedini su zakopani, a za neke i ne marino. Ako gledamo samo ljudsku stranu mi smo poput ovog trećeg čovjeka. Sakrivamo talent samo da ne bismo morali djelovati. Iz toga pak proizlazi ljutnja na sve i svakog i optuživanje drugih. I što očekivati na kraju ako ništa nisi učinio – izbacivanje iz zajednice, iz društva, a na kraju nema ni kraljevstva Božjeg. Tko god nije spreman raditi i upotrijebiti ruke u stjecanju dobara ne može ni očekivati bolje sutra, a ni vječnost. Borba za što veću zaradu je uvijek izgubljena – jer u konačnici uvijek ostaješ sam sa svojim Bogom – ako si mu prijatelj – ili sam bez ikoga, a to je najgore. Steći radost života bez Boga – ne ide. Sve što čovjek stvara bez Božjeg blagoslova propadne. Mnoga su kraljevstva, osobe, bogatstva propala jer su građene (stečene) bez Boga – u egoizmu – došlo je do propasti, urušavanja. Tko god gradi, radi s Bogom i uz njega nagrada neće izostati. Zašto? Pa, zato što Bog daje, nagrađuje, ne uzima ništa sebi. Ni ovaj gospodar nije tražio da se talenti koje je podijelio vrate umnoženi nego da se s njima radi, da se dijele, iskoriste, da se slugu koriste s njima i tako budu zadovoljni, radosni, a i da se s njima pomogne i drugima. No mnogi poput

ovog lošeg sluge sve to zakopaju i baš ih briga. Jesam li ja ovakav sluga, kako ja koristim dane talente? Isus mi je dao talente – ne da budu mrtvi kapital – nego da ih koristim. U moje ruke je stavio kraljevstvo Božje na zemlji i hoće da radeći i druge dovedem k Bogu. O meni i tebi ovisi hoću li ga udvostručiti ili zakopati. Viejdnost mrtvog kapitala, mrtvog novca opada, cijena života raste zato radimo svojim rukama da steknemo vječnost. Neka nas naša vjera jača da radimo Božji posao, a ne svoj, da imamo povjerenja u svog poslodavca – pa će nam reći: “Bio si vjeran u malome, uđi u radost Gospodina svoga.” Amen (Vlč. Pejo Ivkić)

Poruka pape Franje za 4. svj. dan siromaha

3. Kako je to drevno učenje aktualno također za nas! Naime, Božja riječ nadilazi prostor i vrijeme, religije i kulture. Velikodušnost kojom podupiremo slabe, tješimo ožalošćene, ublažavamo patnju i vraćamo dostojanstvo onima kojima je ono oduzeto, uvjet je za ljudski život u punini. Odluka da posvetimo brigu siromašnima, njihovim različitim potrebama, ne može biti uvjetovana raspoloživim vremenom, privatnim interesima i jalovim pastoralnim ili socijalnim projektima. Snagu Božje milosti ne smije se gušiti narcisoidnom težnjom da sebe uvijek stavljamo na prvo mjesto. Teško je držati svoj pogled usredotočen na siromaha, ali je to više no ikad nužno ako želimo dati pravi smjer našem osobnom i društvenom životu. Ne radi se o tome da na to trošimo mnogo riječi, nego radije o konkretnom predanom zalaganju nadahnutom Božjom ljubavlju. Svake godine, o Svjetskom danu siromaha, vraćam se na tu temeljnu stvarnost za život Crkve, jer siromašni jesu i uvijek će biti s nama (usp. Iv 12, 8) da nam pomognu pronaći Kristovu prisutnost u svom svakodnevnom životu.

4. Susret sa siromašnom osobom predstavlja za nas izazov i tjera nas na razmišljanje. Kako možemo pridonijeti uklonjanju ili barem ublažavanju njihove marginaliziranosti i patnje? Kako im možemo pomoći u njihovu duhovnom siromaštvu? Kršćanska je zajednica pozvana uključiti se u to iskustvo dijeljenja i svjesna je toga da tu zadaću ne može povjeriti nekom drugom da je namjesto nje vrši. A da bismo pružili potporu siromašnima od temeljne je važnosti osobno živjeti iskustvo evanđeoskog siromaštva. Ne možemo se osjećati “dobro” sve dok je bilo koji član ljudske obitelji zapostavljen i postao sjenom. Tihi krik brojnih siromaha treba naći Božji narod spremnim i pripravnim, uvijek i posvuda, dati da se čuje njihov glas, zaštititi ih i biti solidaran s njima kad se suočavaju s tolikom prijetvornošću i tolikim neodržanim obećanjima te ih pozvati da sudjeluju u životu zajednice. Točno je da Crkva nema sveobuhvatna rješenja za ponuditi, ali Kristovom milošću ona može ponuditi svoje svjedočenje i svoje geste suradnje. Osjeća, usto, svojom dužnošću govoriti u ime onih koji nemaju ni ono osnovno za život. Podsjećati sve na veliku vrijednost općega dobra za kršćanski narod predstavlja životni zadatak koji se izražava u nastojanju da se ne zaboravi nikoga od onih čije se temeljne ljudske potrebe ne poštuje.

5. Pružanje ruke pomaže otkriti, prije svega onome koji to čini, da u nama postoji prirodna sposobnost činiti djela koja životu daju smisao. Koliko pruženih ruku vidamo svaki dan! Nažalost, sve se češće događa da nas bjesomučni ritam života uvuče u vrtlog ravnodušnosti do te mjere da više ne znamo prepoznati ono dobro što se u tišini svakoga dana i s velikom velikodušnošću čini svuda oko nas. Događa se tako da

tek kad nešto poremeti tijek našeg života, oči nam postanu sposobne vidjeti dobrotu svetaca “iz susjedstva”, »onih koji žive u našoj blizini i odraz su Božje prisutnosti« (Apost. pob. *Gaudete et exsultate*, 7), ali o kojima nitko ne govori. Novinski stupci, mrežne stranice i televizijski ekrani vrve lošim vijestima do te mjere da se čini da zlo suvereno vlada. No, tome nije tako. Zloće i nasilja, zlostavljanja i korupcije zasigurno ne nedostaje, ali život je protkan djelima poštivanja i velikodušnosti koji ne samo da kompenziraju zlo, nego nas potiču ići dalje kroz život i biti puni nade.

6. Pružena ruka je znak koji izravno upućuje na bliskost, solidarnost i ljubav. Ovih mjeseci, kada čitav svijet kao da je pokorio virus koji je donosio bol i smrt, očaj i izgubljenost, koliko smo samo ispruženih ruku mogli vidjeti! Pružena ruka liječnika koji se brine o svakom pacijentu i pokušava pronaći pravi lijek. Pružena ruka medicinskih sestara i tehničara koji su i nakon radnog vremena ostajali brinuti se o bolesnima. Pružena ruka zaposlenih u administraciji koji su nabavljali sredstva kako bi što više života bilo spašeno. Pružena ruka ljekarnika pozvanoga odgovoriti na mnoge zahtjeve i izložena opasnosti izravnog kontakta s ljudima. Pružena ruka svećenika koji slomljena srca podjeljuje blagoslov. Pružena ruka volontera koji pomaže onima koji žive na ulici i onima koji, iako imaju krov nad glavom, nemaju što za jesti. Pružena ruka muškaraca i žena koji su radili na pružanju osnovnih usluga i sigurnosti. Mogli bismo navesti i druge pružene ruke i složiti lijepi rukovet dobrih djela. Sve te ruke su prkosile zarazi i strahu samo kako bi pružile podršku i utjehu.

7. Ova pandemija stigla je iznenada i zatekla nas nespemne, izazvavši snažan osjećaj zbunjenosti i bespomoćnosti. No, siromašnima se nikada nije prestalo pružati ruku. Time smo pružili svjedočanstvo kako smo spremni prepoznati siromaha i pružiti mu pomoć kad mu je potrebna. Sredstva za činjenje milosrđa ne mogu se improvizirati. Potrebno se svakodnevno u tome vježbati polazeći od svijesti kako mi prvi trebamo pruženu ruku drugoga. Ovaj trenutak kroz koji prolazimo poljuljao je mnoge naše sigurnosti. Osjećamo se siromašnjima i slabijima jer smo iskusili osjećaj vlastite ograničenosti i doživjeli da nam se ograničavaju slobode. Ovaj trenutak kroz koji prolazimo poljuljao je mnoge naše sigurnosti. Osjećamo se siromašnjima i slabijima jer smo iskusili osjećaj vlastite ograničenosti i doživjeli da nam se ograničavaju slobode. Gubitak posla, nemogućnost susretanja dragih nam osoba, kao i izostanak uobičajenih međuljudskih odnosa iznenada su nam otvorili oči za horizonte koje smo odavno prestali primjećivati uzimajući ih zdravo za gotovo. Naša duhovna i materijalna bogatstva dovedena su u pitanje i otkrili smo kako nas je obuzeo strah. Zatvoreni u tišini svojih domova otkrili smo koliko je važna jednostavnost i držati pogled usredotočen na ono bitno. Shvatili smo koliko nam treba novo bratstvo sposobno za međusobno pomaganje i uzajamno poštivanje. Ovo je povoljno vrijeme za »iznova osjetiti da trebamo jedni druge, da imamo zajedničku odgovornost za druge i svijet [...]. Već predugo grcemo u moralnoj degradaciji izrugujući se s etikom, dobrotom, vjerom i poštenjem [...]. To rušenje samih temelja društvenog života na kraju može dovesti samo do toga da se borimo jedni protiv drugih kako bismo obranili vlastite interese, do novih oblika nasilja i okrutnosti, i zaprekâ rastu istinske kulture brige za okoliš« (Enc. *Laudato si'*, 229). (Nastaviti će se)